



INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Základní škola Habartov, Karla Čapka 119, okres Sokolov

Autor:	Dagmar Pospíšilová
Téma sady:	Český jazyk pro 5. ročník - literatura
Název výstupu:	VY_32_INOVACE_ČJ5-L_13_TO JE JÍZDA 1
Datum vytvoření:	15. 10. 2012
Číslo projektu:	CZ.1.07/1.4.00/21.3536

ANOTACE

Cílová skupina:	žáci 5. ročníku.
Forma:	pracovní listy.
Pomůcky:	počítače pro žáky, knihy To je jízda pro společnou četbu.
Metodický pokyn:	žáci vypracují zadané úkoly na PC.

Přečti ukázkou.

Dopis

Franta vylezl na palandu, na horní palubu, aby měl sestru pěkně na mušce. Nemilosrdně Julii ostřeloval všemi plyšáky, co se jim v pokojíku nahromadily za těch deset let. Nutno dodat, že asi tak poslední dva roky už sloužily právě jen jako munice. „Dělej, ségra, ukaž cos napsala!“ Julie bratrův útok ignorovala a nevěnovala Františkovi jediný pohled. On toho nechá, až se vyblbne, myslela si. Jenže opak byl pravdou. Její netečnost malého ostřelovače doslova rozběsnila. „Koukej to navalit!“ hulákal, a protože mu došli plyšáci, popadl velký polštář a mrštil jím po sestře. Polštář svou váhou přišpendlil Julču ke stolu. V okamžiku však stála na nohou a vzteky bez sebe křičela: „Ty kreténe! Já tě zabiju!“ Franta, který konečně docílil toho, že si ho sestra všímá, se ještě posmíval: „Julinka udělala bum, au, au.“ „Ty blbečku, podívej, cos udělal!“ vřeštěla Julie se slzami na krajíčku. V natažené ruce třímala právě dokončený dopis. Pod textem se v oválu z kytiček a srdíček skvěla opravdu povedená hlava koně – přeškrtnutá zelenou čarou. „Udělala sis to sama. Nevím, proč vyšiluješ!“ odporoval Franta, i když někde v hloubi duše tušil, že to není tak úplně pravda. Jenže to už Julča klečela na horní palubě a na omluvy nebyl čas. Její drobné pěsti do bratra bušily s takovou silou, že ani nevěděl, jak se ocitl v rohu postele, a jen zčásti krytý peřinou potupně přijímal každou ránu. Od holky!

„Co se to tu děje?!“ Dveře se otevřely a v nich stála maminka. „Franta mi zničil úkol!“ „To není pravda! A Julina mi neodpovídala!“ „Chtěl ho ode mě opsat!“ „I ne, chtěl jsem poradit!“ „A ty jsi šprtka. Šprtka!“ „Ticho! Už nechci slyšet ani slovo!“ Bylo jasné, že je zle. Maminka nasadila výraz nejvyšší přísnosti a na ten Juliiny slzy neplatily, a Frantova pára z uší už vůbec ne. Sourozenci to dobře věděli. Teď to přijde... „Takže,“ začala maminka vypočítávat na prstech, „uklidit pokojík, připravit tašku a u večere to v klidu probereme! A jestli sem na vás znovu přijdu, tak si mě nepřejte!“

U večere bylo ticho. Franta se tvářil ukřivděně, Julča nešťastně, maminka se pořád ještě mračila a tatínek, který se mezitím vrátil z práce, nevěděl, co si o tom všem má myslet. „Tak, co je to za úkol?“ zeptala se maminka, když namazala Frantovi chleba Lučinou (stejně jako k snídani a svačině, protože nic jiného nejedl), Julče vánočku malinovou marmeládou, rozkrájela ovoce a všem nalila čaj. „Máme napsat dopis. Aby se o nás něco dozvěděli, než přijedou,“ spustil Franta. „Prosím?“ vykulil oči tatínek a nevypadalo to, že by byl o něco chytřejší. „Juli?“ obrátila se maminka na dcerku v naději, že se jí dostane jasnějšího vysvětlení. Julie se obradně nadechla: „Naše škola má partnerství se školou v Anglii. V květnu k nám přijede několik dětí na výměnný pobyt...“ „...k nám?!“ vyděsil se tatínek. „Ne k nám domů. Do školy. Spát budou v Domě dětí a jíst ve školní jídelně.“ „Aha.“ Tatínkovi se ulevilo. „A aby o nás už dopředu něco věděli,“ pokračovala Julie, „máme se jim krátce představit v dopise. Já už jsem svůj dopis napsala, ale Franta po mně hodil polštář, strčil mě a já jsem si přeškrtnula celý obrázek! A zrovna se mi tak povedl.“ Julče se už zase zalévaly oči slzami. „Františku?!“ otočila se maminka přísně na syna. „To nedokážeš napsat krátký dopis?“ „Anglicky,“ zabručel dotčeně Franta. „Aha,“ řekla tentokrát maminka. Všechno jí bylo jasné. František totiž nebyl na angličtinu zrovna talent. Tomu ona rozuměla, měla s tím své zkušenosti. Co na tom, že tenkrát to byla ruština. „Takže,“ rozhodla maminka, „já teď s Julinkou vylepším ten trošičku pokažený obrázek a tatínek pomůže Frantíkovi s dopisem. Souhlasíte?“ Děti spokojeně přikývly a byly rády, že je bouře zažehnaná. Spokojený nebyl pouze tatínek, který si právě pokapal tričko malinovou marmeládou.

Vyznač v textu barevně přímou řeč.

Vypiš, co říkala maminka, když vešla do dětského pokoje. Můžeš text zkopírovat a vložit.

...

Se kterými postavami ses seznámil(a)?

...

Proč nebyl tatínek spokojený?

...

Jaká je, podle tvého mínění, rodina v ukázce?

...

Jaká je, podle tvého názoru, nejlepší rodina? Jaké vztahy by v takové rodině měly být?

...

Přečti další text.

Sourozenci Pěnkavovi chodili do čtvrté třídy. Franta byl sice víc jak o rok starší než Julie, ale měl OŠD, jak vždycky říkala maminka. František sice nevěděl, co to znamená, ale spokojil se s vlastním vysvětlením, že ho prostě Ošidili. A bylo mu to fuk. Vlastně byl rád. Kdyby to neudělali, nechodil by do třídy s Kubou a taky s Martinem, a to by byla opravdu křivda.

Pokus se popsat hlavní postavy příběhu.
(Nezapomeň na vlastnosti.)

...

Proč se jmenuje kniha To je jízda? Napiš svůj názor.

...

Jaký je tvůj dojem z četby?

...

Těšíš se na pokračování příběhu?

...

Seznam se s novou knihou.

Napiš autora.

...

Kdo knihu ilustroval?

...

Jaké jsou ilustrace? Jak na tebe působí?

...

Jaký je tvůj první dojem z knihy?

...

Pokud jsi úkoly zvládl(a), zasloužíš pochvalu.

Zdroje:

To je jízda

Autorka: Ester Stará

Ilustrace: Milan Starý

Nakladatelství: Albatros Media a.s.

ISBN 978-80-00-02905-4